

## Η σημασία της εσωτερικής ειρήνης

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)



**«Βρες εσύ την εσωτερική σου ειρήνη και χίλιοι άνθρωποι θ' αναπαυτούν κοντά σου».** Ο λόγος αυτός του αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ καθορίζει το σημείο που θα πρέπει να στρέφεται η πνευματική μας ζωή. Όχι τόσο με την έννοια «να σώσουμε τους άλλους» όσο με το να βιώσουμε την «εντός ημών Βασιλεία».

Είναι παρατηρημένο ότι ο σημερινός άνθρωπος αγχώνεται, πνίγεται από τα ποικίλα προβλήματά του. Κυρίως όμως γιατί δεν μοιράζεται τη δυσκολία του, νιώθει μόνος, πιέζεται. Και αυτά τα γνωρίσματα φαίνεται πως χαρακτηρίζουν και τους ανθρώπους της εκκλησίας. Άλλωστε, ζώντας μέσα σ' αυτό τον κόσμο, δεν είναι παράξενο πως επηρεάζονται απ' αυτόν.

Το ζητούμενο, βέβαια, δεν είναι η διάγνωση της ασθένειας - αν και είναι

σημαντικό - αλλά η θεραπεία. Η Εκκλησία, ως νοσοκομείο και θεραπευτήριο για όσους θέλουν, μας λέει ότι η αιτία του άγχους βρίσκεται στην απιστία. Ο άνθρωπος δηλαδή θέλει να ρυθμίσει τα της ζωής του, όπως και των δικών του, κατά πως νομίζει. Δεν εμπιστεύεται το Θεό - Πατέρα του που μέσω των γεγονότων του δείχνει το δρόμο που του ταιριάζει.

Πορεύεται μόνος ουσιαστικά, με βάση το θέλημα και τη λογική του. Δεν είναι ο Θεός που προπορεύεται και ακολουθεί ο άνθρωπος αλλά το αντίθετο. Έτσι, αν δεν κυλήσουν τα γεγονότα όπως προγραμματίστηκαν, το άγχος και η αναστάτωση κυριαρχούν.

Ένας τέτοιος άνθρωπος μεταγγίζει ένταση και σύγχυση στους γύρω του, ακόμα και με την παρουσία του. Δεν χρειάζεται να γνωρίζουμε το λόγο του άγχους του. Είναι όλος άγχος... Ούτε ο ίδιος είναι αναπαυμένος ούτε οι άλλοι αναπαύονται κοντά του.

Να γιατί ο λόγος του αγίου Σεραφείμ είναι ουσιαστικός και αναγκαίος. Δεν χρειαζόμαστε την ανάπαυση; Δεν χρειάζονται οι γύρω μας να αναπαύονται κοντά μας; Δεν είναι η όντως ανάπαυση η όντως Βασιλεία του Θεού μέσα μας;

«Βρες εσύ την εσωτερική σου ειρήνη...». Πώς θα τη βρεί; Ο Απόστολος Παύλος λέει ότι «ο Χριστός εστι η ειρήνη ημών». Συναντώντας το Χριστό στην καρδιακή προσευχή και στην τήρηση των εντολών Του, κι ενωνόμενοι μαζί Του στη Θεία Κοινωνία, με την κατάλληλη προετοιμασία και συναίσθηση, αρχίζει η ειρήνη της καρδιάς να διαποτίζει την ύπαρξή μας.

Τα προβλήματα είν' εκεί, όμως η θεώρησή τους διαφέρει από πριν. Αυτή η θεώρηση καθορίζει τη στάση μας απέναντι στη ζωή και στα προβλήματά της. Κατανοούμε τη σημασία της προτροπής που ακούμε στις ακολουθίες «εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα»

Η ειρήνη της καρδιάς, που είναι ειρήνη Χριστού, αναπαύει τον άνθρωπο, ακόμα και όταν όλα γύρω του είναι άνω-κάτω. Γιατί δεν είναι ηρεμία ως αδιαφορία και απάθεια, αλλά ως εμπιστοσύνη στην αγάπη και τη δύναμη του Κυρίου που μπορεί να γαληνέψει τη φουρτούνα και να κάνει τα αδύνατα δυνατά.

Αφού έχουμε ένα τέτοιο Πατέρα και πιστεύουμε σε τέτοιο Θεό, δεν αξίζει να το παλέψουμε για να αποκτήσουμε την εσωτερική μας ειρήνη, την ειρήνη Του;

*π. Ανδρέα Αγαθοκλέους*

**Πηγή:** [isagiastriados.com](http://isagiastriados.com)